

Sebastià Jovani

De què va el teu últim llibre?

Possiblement de massa coses com per encaixar-les en la cotilla d'un qüestionari. És una novel·la d'anticipació sobre l'apocalipsi urbanístic i social, però també és una petita farsa filosòfica, tot i que també és una novel·la negra i al mateix temps un relat d'humorismes polítics i absurditats culturals.

Què aporta el teu llibre al lector? Què li ofereixes?

El que en principi pretén aportar tot llibre: la possibilitat d'una lectura i per tant la creació d'una realitat i d'un sentit. Dificilment puc concebre la novel·la com una recepta o una oferta. Tinc més o menys clar què hi he escrit, però no pas què hi trobarà cada lector. Més aviat és aquest el que m'oferirà alguna cosa a mi: una interpretació.

Què t'ha portat a presentar-te públicament com a escriptor i a publicar els teus escrits?

No m'he presentat públicament com a escriptor. En tot cas he escrit coses i l'editorial ha considerat interessant publicar-les. És la maquinària editorial la que et transforma en un ésser públic amb denominació d'escriptor. Fins llavors, només ets algú atrapat en la diabòlica mania d'escriure, que diria Pla.

Quin és el teu proper projecte? En quins de nous treballes?

Allunyar-me prudentment de l'escriptura sistemàtica durant un temps. Allò de que l'escriure et fa perdre el llegir i viceversa sovint és completament cert. En tot cas, endinsar-me en escriptures més lleus, en alguns casos estrictament privades i en d'altres prou volàtils com per a què només tinguin sentit expressades en públic i una sola vegada. Allò que en diuen recitals.

Sobre què no escriuries mai? Per què?

Crec que em resulta impossible imaginar-me no escrivint sobre alguna cosa. Encara que sigui per dir que no penso escriure mai sobre això.

Deixaràs llegir a la teva mare el llibre que acabes de publicar? Per què?

No li deixaré llegir. Li exigiré. La família no pot ser excusa per a que els seus membres no coneguïn el que fan la resta.

Què vols aconseguir amb l'edició dels teus llibres? Fama o diners?

És una broma, oi?

Ens pots dir quins són els tres escriptors/es que més t'agraden de la literatura catalana?

Entenc que em permeteu considerar que literatura catalana no ha de voler dir necessàriament llengua catalana. En aquest cas, doncs: Josep Pla, Eduardo Mendoza i Francisco Casavella.

Sebastià Jovani

(Barcelona, setembre del 1977) es declara escriptor i activista en general. Ha publicat *Los libros del diablo* (Llibres de l'Índex / Ediciones La Tempestad, 2006) i *Emulsió de ferro* (La Magrana, 2009). Dins d'obres col·lectives ha participat a *Nueve Fresquísimos d'Espanya* (Produccions escopeta, 2009), *Matar en Barcelona* (Alpha Decay, 2009) i *Crim.cat* (Alrevés, 2010). El seu últim llibre, *Emet o la revolta*, ha vist la llum aquesta primavera, de la mà de La Magrana a la col·lecció La Negra.

